

AdevarulPrezent.com

Cat De Inspirata A Fost Ellen White?

Written by Dennis Priebe

În ultimii ani au aparut o serie de întrebări cu privire la rolul corespunzător scrierilor Ellenei White. Care este relația dintre scrierile ei și Biblie? A fost inspirat tot ceea ce a scris Ellen White? Detine ea autoritatea în domeniul doctrinei? Ce este potrivit și ce este nepotrivit în folosirea acestor scrieri? Înțelegerea corectă a lucrării Ellenei White în cadrul Bisericii Adventiste de Ziua a Saptea constituie un aspect crucial.

Biserica Adventista de Ziua a Saptea crede că Ellen G. White a fost inspirată de Dumnezeu. Prin aceasta, nu ne gândim la mesaje profetice ocazionale, ci recunoaștem declarația prin care aceasta persoană afirmă că întreaga ei viață a fost calauzită de inspirație. Atunci când o persoană pretinde că este profet sau că primește mesaje și viziuni profetice, este evaluată în conformitate cu un standard diferit de cel aplicat creștinilor obișnuiți, care se străduiesc să interpreteze Scripturile. Pentru a fi corecți, trebuie să aplicăm acest standard tuturor declarațiilor făcute în dreptul lucrării profetice. Când este vorba de o persoană care pretinde că primește viziuni sau o calauzire directă din partea lui Dumnezeu, este posibil să fie așa, dar este posibil să nu adevărat. Noi nu ne putem permite o poziție confuză, așa cum pare să fie poziția față de celelalte categorii de vorbitori cu privire la Dumnezeu. Un profet care minte, sau se însală singur, derutează un întreg popor sau o întreaga biserică. Dumnezeu nu îngăduie ca adevărul și eroarea să fie transmise prin unul și același mesager. Dacă Dumnezeu ar proceda astfel, nu am avea nici o cale de a cunoaște ce anume, din solia profetului, vine din partea lui Dumnezeu și ce anume constituie ideile personale ale acestuia. Eu cred că Dumnezeu exercită un control foarte strict asupra conținutului mesajelor pe le descoperă solilor Lui. Nu există decât două posibilități. Sau profetul este condus de Dumnezeu și tot ceea ce spune reprezintă adevărul divin, sau profetul este condus de Satana ori de propriile sale idei, și solțiile lui sunt false.

În cazul Ellenei White, ultima opțiune - aceea de a fi condusă de propriile idei - este eliminată, datorită fenomenului fizic, care nu putea fi auto-indus. Prin urmare, viziunile ei trebuie să fi venit, fie din partea lui Dumnezeu, fie de la Satana. De aceea, viziunile ei sunt, fie sunt adevărate și veritabile, fie o operă a înșelăciunii și trebuie evitate ca venind din partea Satanei. Pentru cineva care pretinde că are darul profetiei și a experimentat fenomenul fizic trait de Ellen White, nu poate exista nici o altă variantă. De fapt, ea însăși declara că toate viziunile ei vin din aceeași sursă și de aceea noi trebuie să decidem, fie să le acceptăm, fie să le respingem, în întregime.

Sa fie totul din partea lui Dumnezeu?

Sa începem cu câteva declarații facute chiar de catre Ellen White, deoarece asa este corect, sa evaluam mai întâi declarațiile proprii ale persoanei despre care se presupune ca a primit mesaje din partea lui Dumnezeu. Nu este rolul nostru sa ne pronuntam asupra lucrării unui profet, dar trebuie sa evaluam afirmatii lui. Ce anume a declarat Ellen White cu privire la sine?

"Va spun ceea ce am văzut și știu ca este adevărat" (Letter 4, 1896). Ellen White a declarat ca i s-a poruncit astfel: "În toate comunicările tale, vorbește ca un om caruia i-a vorbit Domnul. El îți da autoritatea" (Letter 186, 1902). "Nu sora White este sursa acestor cărți. Ele contin îndrumări care i-au fost date de Dumnezeu de-a lungul activității de o viață. Ele contin lumina prețioasă și mângâietoare, pe care Dumnezeu a dat-o cu dragoste slujitorilor Săi pentru a fi oferită lumii" (Colporteur Ministry p. 125). "Nici un articol pe care îl scriu într-o publicație, nu exprimă propriile mele idei. Ele reprezintă ceea ce mi-a descoperit Dumnezeu în viziune - razele prețioase ale luminii care străbate de la tronul lui Dumnezeu" (Testimonies for the Church, vol. 5, p. 67). "Slăbi și cuprinsă de tremur, mă trezesc noaptea la orele trei, ca să vă scriu. Dumnezeu a vorbit prin vasul de lut. Ați putea spune ca această comunicare nu a fost decât o scrisoare. Da, a fost o scrisoare, dar o scrisoare inspirată de Spiritul lui Dumnezeu, ca să aducă în atenția minții voastre lucrurile care mi-au fost arătate. În aceste scrisori pe care le scriu, în mărturiile pe care le aduc, eu vă prezint ceea ce Domnul mi-a prezentat mie" (Testimonies for the Church, vol. 5, p. 67).

Dupa ce am citit aceste declarații, concluzia mea este ca Ellen White nu pretinde a fi sursa articolelor și scrisorilor ei. Aceasta nu înseamnă ca ea nu putea folosi materiale semnate de alți autori, în scrierea mesajelor primite din partea lui Dumnezeu. Ceea ce ne preocupă aici este sursa, originea din care provin opiniile ei. Vin ele de la Dumnezeu, sau izvorăsc din propriile ei opinii, ori idei ale altora? Ellen White spune în mod explicit ca mesajele ei vin de la Dumnezeu, ca originea lor este El. Prin urmare, să reținem afirmația ei ca mesajele pe care le-a scris sunt mesajele lui Dumnezeu și nu mesajele ei personale.

Având în vedere aceasta, declarația ei devine limpede și precisă. "Sau Dumnezeu este Cel care își învătă biserica, muștrându-i greselile și întărindu-i credința, sau nu este El. Aceasta lucrare, sau este de la Dumnezeu, sau nu este de la El. Dumnezeu nu face nimic în asociere cu Satana. Lucrarea mea. . . fie poarta amprenta lui Dumnezeu, fie poarta amprenta vrajmasului. Nu există jumătăți de măsură în această privință. Mărturiile sunt, fie de la Duhul lui Dumnezeu, fie de la diavol" (Testimonies for the Church, vol. 4, p. 230). Sunt foarte multumitor pentru faptul ca Ellen White este atât de onestă cu noi. Ea dorește să spună ca trebuie să decidem cu privire la scrierile ei. Ea expune un principiu specific care să ne calauzească în luarea unei hotărâri. Ellen White spune ca lucrarea nu poate proveni din două surse diferite. Fie este lucrarea lui Dumnezeu, fie este lucrarea Satanei, deoarece, dacă Satana ar fi acționat prin profet, Dumnezeu ar fi încetat să vorbească. Dumnezeu nu face nimic în parteneriat cu Satana - iată principiul. Aceasta înseamnă ca scrierile ei trebuie să vină, sau de la Dumnezeu, sau de la Satana. Ele nu pot fi parțial de la Dumnezeu și parțial de la Satana, și nici parțial din propriile ei opinii. Sau a fost condusă de Dumnezeu, sau de Satana. Să ne asigurăm ca evaluăm corect propriile ei declarații. Nu trebuie să inserăm nici o altă declarație în locul celei făcute de ea însăși. Ellen White ne-a cerut să-i judecăm lucrarea și apoi să o atribuim, fie lui Dumnezeu, fie Satanei, iar eu cred ca trebuie să acceptăm provocarea ei.

"În experiența mea, am fost solicitată de multe ori să mă confrunt cu atitudinea unei categorii

speciale de oameni, care recunosteau ca Marturiile sunt de la Dumnezeu, dar își exprimau concepția ca, în unele aspecte, se regăsește opinia și judecata personală a soarelui White. Această concepție este convenabilă celor care nu suportă muștrarea și corectarea, și care, dacă le sunt contrazise ideile, au ocazia de a explica deosebiriile dintre uman și divin. Dacă ideile preconcepțute și ideile personale ale unora sunt contrazise prin faptul că sunt respinse de Marturii, ei se simt dintr-o dată responsabili să-și explice poziția și să facă deosebire între Marturii, definind ce anume constituie judecata omenească a soarelui White și ce este cuvântul Domnului. Tot ceea ce susține ideile îndragite de ei, este divin, iar Marturiile care corectează erorile lor, sunt omenești - opiniile soarelui White" (Manuscris 16, 1889). Această declarație crucială exprimă încă odată principiul pe care ea ne cere să-l tratăm cu seriozitate. Dacă spunem că soliiile ei au venit de la Dumnezeu, dar că, în conținutul acestora, sunt introduse cu opiniile și judecățile Ellenei White, înseamnă că noi devenim arbitrul final care decide ce anume este inspirat și ce nu; noi definim partea care constituie judecata ei omenească și partea care este cuvântul Domnului. Indiferent dacă decidem pe temeiuri emoționale sau pe temeiuri intelectuale, ideea este că noi suntem cei care decidem, care din scrierile Ellenei White au autoritate în calitate de solii de la Dumnezeu, și care nu au autoritate deoarece, pur și simplu, sunt opiniile ei personale.

După ce Ellen White spune că unii își formează propriile lor concepții cu privire la ce anume reprezintă gândirea ei omenească și ce anume este cuvântul Domnului, ea concluzionează declarația dată cu următoarea propoziție crucială: "Prin tradiția lor, ei [cei care fac aceste deosebiri] anulează efectul sfatului lui Dumnezeu". Să ne aducem aminte că acești oameni sunt printre cei care recunosc faptul că Marturiile sunt de la Dumnezeu. Ei spun, "Da, Ellen White este un sol inspirat al lui Dumnezeu. Eu cred în inspirația Ellenei White". Dar, când se ajunge la un anumită idee prezentată de Ellen White, ei spun, "Ei bine, aceasta nu este decât opinia ei. Este ideea ei personală". Ellen White spune că această atitudine anulează efectul sfatului lui Dumnezeu. Va amintiți că ea a spus de asemenea că ultima dintre înșelăciunile Satanei va avea scopul de a face fără efect soliiile care au fost transmise prin Ellen White? (Selected Messages, vol. 1, p. 48). Nu de a nega, ci de a face fără efect. Probabil că cel mai mare pericol cu care ne confruntăm nu vine din partea celor care neagă inspirația Spiritului Profetiei, ci din partea celor care pretind a crede în inspirația Ellenei White. Când se ajunge la anumite idei, ei fac mari eforturi pentru a reuși să declare că sunt propriile ei judecăți și opinii. Această este ultima dintre amăgirile lui Satana - anularea efectului marturiei lui Dumnezeu, atribuind anumite părți opiniei ei personale și acceptând doar acele părți care se potrivesc cu propriile noastre opinii.

Ellen White ne avertizează încă odată: "Nu extrageți din Marturii toată puterea, influența și conținutul criticilor voastre. Nu considerați că le puteți diseca, pentru a le potrivi ideilor voastre personale, pretinzând că Dumnezeu v-a dat abilitatea de a discerne ce este lumina din cer și ce este expresia simplă a înțelepciunii umane. Dacă Marturiile nu vorbesc în acord cu Cuvântul lui Dumnezeu, respingeți-le. Hristos și Belial nu pot fi uniți" (Testimonies for the Church, vol. 5, p. 691). Nu îndrăznim să facem deosebiri între soliiile venite din cer și opiniile ei personale. Dacă opiniile ei sunt cu adevărat inserate în conținutul acestor scrieri, dacă în realitate își prezintă propriile ei idei ca fiind cuvântul lui Dumnezeu, atunci sfatul ei este foarte clar pentru noi. Trebuie să respingem marturiile în întregime, nu doar părțile pe care le considerăm a fi opiniile ei, ci toate marturiile, deoarece Hristos și Satana nu pot fi uniți. Ca sol al lui Dumnezeu, un profet afirmă o autoritate mai înaltă decât aceea a unui interpret care încearcă să înțeleagă Cuvântul lui Dumnezeu. Un profet pretinde că are o revelație

directa din partea lui Dumnezeu, o comunicare directa cu Dumnezeu, o expresie a vointei lui Dumnezeu pentru vietile noastre. Prin urmare trebuie sa hotarâm daca scrierile profetului vin de la Dumnezeu sau daca vin din partea Satanei. Noi nu putem atribui lui Dumnezeu o parte a scrierilor, si o parte a opiniilor omenesti. "În marturiile trimise lui _____ v-am prezentat lumina primita de mine din partea lui Dumnezeu. Am atât de multe de scris din ceea ce mi-a fost aratat, încât nu-mi ramâne spatiul pentru a trece la propriile mele opinii". Va rog observati ca "nu am prezentat propria mea opinie sau judecata, în nici o situatie" (Testimonies to the Battle Creek Church, 1882, p. 58, accentuarile adaugate). "Îngaduiti-mi sa-mi exprim gândurile, si totusi nu gândurile mele, ci cuvântul Domnului" (Counsels to Writers and Editors, p. 112).

Aceasta înseamna ca o parte din responsabilitatea profetului este aceea de a nu vorbi atunci când nu a primit un mesaj de la Domnul. Într-o anumita situatie, Ellen White spunea: "Nu am nici o lumina cu privire la subiectul acesta [cine vor fi cei 144.000]. Va rog sa le spuneti fratilor mei ca nu mi s-a descoperit nimic cu privire la circumstantele legate de ceea ce scriu ei, iar eu nu le pot spune decât ceea ce mi s-a descoperit" (Citat într-o scrisoare adresata de C.C.Crisler lui E.E.Andros, 8 dec., 1914). Aceasta este responsabilitatea majora a unui profet. Un profet nu-si poate exprima propriile opinii. Un profet nu poate propune ceea ce crede ca este adevarat, deoarece ascultatorii ar presupune ca opinia lui reprezinta cuvântul Domnului cu privire la subiect. Prin urmare, când Domnul nu vorbeste, profetul nu trebuie sa vorbeasca.

Scriindu-i unei persoane care cerea îndrumare, ea spunea, "Nu am libertatea de a le scrie fratilor nostri cu privire la lucrarea ta viitoare. . . . Nu am primit nici o îndrumare legata de locul în care ar trebui sa te stabilesti. . . . Daca Domnul îmi ofera o instructiune precisa cu privire la tine, ti-o voi comunica; dar nu pot sa-mi asum responsabilitati pe care Domnul nu mi le încredinteaza" (Letter 96, 1909). Înca odata, Ellen White a trebuit sa pastreze tacerea atunci când Domnul nu i-a vorbit. El putea vorbi doar daca Domnul i-a vorbit mai întâi. Daca un profet vorbeste cu autoritate profetica într-o situatie în care Domnul nu i-a vorbit, atunci trebuie respins ca profet fals. "În dimineata aceasta, am participat la o întrunire în care au fost invitate persoane special alese pentru a discuta despre unele probleme prezentate printr-o scrisoare care solicita dezbaterea si sfatul cu privire la acele subiecte. Despre câteva dintre aceste subiecte pot sa vorbesc, deoarece mi-au fost prezentate de nenumarate ori si în locuri diferite. . . . Când fratii citeau fragmente din scrisori, am stiut îndata ce sa le spun; deoarece aceasta problema mi-a fost descoperita de repetate ori. . . . Nu m-am simtit libera sa scriu despre aceasta pâna acum" (Southern Work, pp. 97, 98). Observati cuvintele Ellenei White: "Despre unele dintre aceste subiecte pot sa vorbesc". Ea nu putea sa vorbeasca decât dupa ce Domnul i-a vorbit mai întâi.

Concluzia acestei dezbateri este ca nu putem selecta si desprinde din scrierile Ellenei White, doar câteva frânturi, despre care credem ca sunt inspirate, fara a lua în considerare restul. Principiul aplicat evaluarii Ellenei White este acelasi principiu care se aplica scriitorilor Bibliei. Daca Ioan si Pavel au fost inspirati, scrierile lor sunt inspirate în întregime si soliile lor vin direct din partea lui Dumnezeu. Nu exista nici grade de inspiratie, nici grade de revelatie. Daca Ellen White este inspirata, scrierile ei sunt inspirate în întregime si soliile ei vin direct din partea lui Dumnezeu.

Mai exista înca un aspect la care trebuie sa ne referim. Daca Ellen White include soliile ei în

rândul soliilor lui Dumnezeu, amagind poporul lui Dumnezeu si facându-l sa creadă ca Dumnezeu vorbește, când, în realitate, El nu vorbește, atunci, miscarea pe care a îndrumat-o - Biserica Adventista de Ziua a Saptea - este, la rândul ei, suspecta, datorita impactului imens pe care l-a avut Ellen White asupra acestei miscari. În acest caz, este posibil ca biserica Adventista sa nu fie biserica ramasitei.

Daca descoperiti în scrierile ei ceva care contrazice Biblia, aveti responsabilitatea de a respinge calitatea ei de sol al lui Dumnezeu. În lumina declaratiilor lor dramatice, este imposibil sa o acceptam doar ca pe o femeie cumsecade si sa credem, în acelasi timp, ca anumite lucruri scrise de ea sunt contrare învataturilor Bibliei. Recent, m-am confruntat cu opinia ca Ellen White ar fi putut gresi în anumite concluzii legate de unele subiecte din domeniul doctrinei, chiar daca a fost un profet. Daca aceasta opinie este adevarata, atunci cum putem stabili ce anume este adevar si ce este eroare?

Daca noi suntem cei care decidem ca Ellen White, sau orice alta persoana care pretinde ca are darul profetiei, prezinta o eroare cu privire la oricare dintre doctrinele semnificative ale Bibliei, atunci trebuie sa respectam sfatul Bibliei, care ne spune ca în acel profet nu exista nici o lumina. Ellen White trebuie, fie sa ramâna, fie sa cada, pe temeiul armonizarii ei cu Scriptura. Aceasta presupune o armonie totala cu întreaga revelatie precedenta. Daca greseste asupra unei singure doctrine biblice, atunci este periculos sa o urmam în oricare alta doctrina. Daca soliile ei nu sunt de la Dumnezeu, trebuie sa respingem lucrarea ei si, de aceea, este obligatoriu sa examinam înca odata miscarea, în conducerea careia Ellen White a avut un rol atât de prominent.

Prin urmare, daca soliile ei sunt din partea lui Dumnezeu, atunci este extrem de periculos sa-i respingem lucrarea. "Nimeni sa nu ajunga sa strecoare, aici sau acolo, vreun cuvânt de îndoiala care sa lucreze în timp, în mintile altora, asemenea unei otravi, zguduind încrederea lor în soliile pe care le-a dat Dumnezeu, care au contribuit la cimentarea temeliei acestei lucrari si care au însotit-o pâna azi, prin musturari, avertizari, corectari si încurajari. Tuturor celor care s-au opus Marturiilor, doresc sa le spun: Dumnezeu i-a dat poporului Sau o solie si glasul Lui va fi auzit, indiferent daca voi îl ascultati sau îl evitati. Opozitia voastra nu m-a împiedicat; dar voi trebuie sa dati socoteala înaintea Dumnezeului cerului, care a trimis aceste avertizari si îndrumari pentru a-si conduce poporul pe calea cea dreapta. Voi va trebui sa raspundeti înaintea Lui pentru orbirea voastra, pentru ca sunteti o piatra de poticnire în calea celor pacatosi" (Selected Messages, vol. 1, p. 43). "Am vazut starea unora dintre cei care au aderat la adevarul prezent, dar au disprețuit viziunile - calea pe care Dumnezeu a ales-o sa-i învete în anumite situatii pe aceia care s-au îndepartat de adevarul Bibliei. Am vazut ca, în lupta contra viziunilor, ei nu au luptat contra unei fiinte neputincioase - instrumentul slab pe care a vorbit Dumnezeu - ci împotriva Duhului Sfânt. Am vazut ca a vorbi împotriva instrumentului nu înseamna mare lucru, dar a lua în derâdere cuvintele lui Dumnezeu este periculos. Am vazut ca, daca acei oameni ar fi ajuns sa fie gresiti, iar Dumnezeu alegea sa le arate greselile prin viziuni, ar fi fost lasati sa-si urmeze propria cale si sa înainteze pe drumul erorii crezând ca sunt pe o cale buna, pâna când si-ar fi dat seama ca este prea târziu" (Selected Messages, vol. 1, p. 40).

Daca Dumnezeu este Cel care vorbește, iar noi ignoram cuvintele lui Dumnezeu, în realitate, nu respingem profetul, ci Îl respingem pe Dumnezeu. "Pe ce cale sa ajunga puterea Domnului la aceia care au respins avertizarile si musturarile Lui si au atribuit marturiile

Duhului lui Dumnezeu unei surse, pe care nu o considera cu nimic mai presus de înțelepciunea omenească? Ce veti putea spune în ziua judecării, voi, cei care ati procedat astfel ca sa va scuzati înaintea lui Dumnezeu, ca ati întors spatele dovezilor pe care El vi le-a oferit cu privire la faptul ca El era prezent în lucrare?" (Testimonies to Ministers, p. 466) Cred ca trebuie sa tratam cu seriozitate provocarile Ellenei White. Daca soliiile ei nu vin de la Dumnezeu, sa respingem pretentia ei de a fi un mesager al Domnului. Dar daca soliiile ei sunt de la Dumnezeu, trebuie sa ascultam foarte, foarte atent la ceea ce spune Dumnezeu, deoarece a respinge solia ei, înseamna a respinge solia lui Dumnezeu.

Ce înseamna o lumina mai mica?

Daca credem ca Dumnezeu inspira scrierile Spiritului Profetiei, care este relatia corespondentă dintre aceste scrieri si Biblie? Trebuie sa ne amintim ca Ellen White a spus ca soliiile ei au fost date datorita faptului ca poporul lui Dumnezeu nu era un cercetator constiincios al Bibliei, iar Dumnezeu a trimis aceste solii pentru a-i conduce înapoi la Biblie (Testimonies for the Church, vol. 5, p. 665). Prin urmare, rolul scrierilor ei nu este acela de a constitui o alta Biblie, sau de a fi o parte a canonului. Rolul scrierilor ei este acela de a ne conduce la Biblie, pentru a ne ajuta sa înțelegem mai bine soliiile continute de Scriptura. Ellen White a caracterizat propria lucrare ca fiind o lumina mai mica menita sa conduca poporul la o lumina mai mare - Biblia (Colporteur Ministry, p. 125). Rolul ei este acela de a îndrepta atentia spre Biblie, de a ne ajuta sa înțelegem Biblia si de a ne ajuta sa aplicam principiile Bibliei în vietile noastre.

Este crucial sa înțelegem cu precizie ce anume voia Ellen White sa spuna atunci când folosea termenul de lumina mai mica pentru a explica relatia dintre lucrarea ei si Biblie. "Marturiile scrise nu au scopul de a oferi o noua lumina, ci de a reinvia în inima noastra impresia adevarurilor deja descoperite ale inspiratiei. Datoria omului fata de Dumnezeu si fata de semenii lui a fost precizata cu claritate în cuvântul lui Dumnezeu, cu toate acestea, putini dintre voi se supun luminii primite. Prin Marturii, nu este adus un adevar suplimentar, ci Dumnezeu simplifica marile adevaruri deja oferite si, prin calea aleasa de El, le aduce în atentia poporului pentru a trezi si impresiona mintea, astfel încât sa nu mai aiba nici o scuza cu privire la ele" (Testimonies for the Church, vol. 5, p. 665). Ellen White își înțelege rolul de a fi un instrument prin care adevarurile deja continute de Biblie sunt evidentiata cu mai multa claritate, sau sunt simplificate marile adevaruri deja oferite. Scopul ei este acela de a conduce spre Biblie ca temelie a tuturor adevarurilor.

Dar Ellen White spune de asemenea, "În timpurile stravechi, Dumnezeu le-a vorbit oamenilor prin gura profetilor si apostolilor. Astazi, El le vorbeste prin marturiile Duhului Sau. N-a existat niciodata un timp în care Dumnezeu sa-Si învete poporul atât de staruitor precum îl învata acum, cu privire la voia Lui si cu privire la calea pe care El doreste ca poporul Lui sa o urmeze" (Testimonies for the Church, vol. 5, p. 661). Prin urmare, o lumina mai mica nu înseamna o lumina mai putin importanta. Dumnezeu nu vorbeste azi cu mai putina seriozitate decât atunci când a vorbit prin intermediul unui profet. Aceasta înseamna ca noi trebuie sa definim cu atentie notiunea de lumina mai mica si lumina mai mare, pentru a înțelege ce anume semnifica si ce nu semnifica ea.

O lumina mai mica nu înseamna ca Dumnezeu vorbeste cu mai putina seriozitate în comunicarea cu poporul Sau. O lumina mai mica nu înseamna ca Dumnezeu vorbeste cu mai putina claritate. O lumina mai mica nu înseamna o lumina mai putin importanta sau mai

putin credibila. O lumina mai mica nu înseamna o calitate inferioara a inspiratiei. Soliile venite prin Ellen White erau în aceeasi masura cuvântul lui Dumnezeu, ca si soliile venite prin Isaia sau Ezechiel, dar rolul Ellenei White a fost diferit.

Rolul Bibliei este acela de a explica planul de mântuire al lui Dumnezeu pentru salvarea omului. Dumnezeu încearca sa Se descopere omenirii. El încearca sa-i dezvaluie omului calea de a fi salvat de pacat si reasezat într-o stare de armonie cu Dumnezeu. Rolul scrierilor Ellenei White este acela de a descoperi cu mai multa claritate planul mântuirii, deja continut de Biblie. Ea nu ne ofera un nou plan de mântuire. Nu ne prezinta o alta cale spre cer. Planul lui Dumnezeu a fost descris în Scriptura pentru oamenii din toate timpurile. Ellen White nu face altceva decât sa explice mai clar acele pasaje ale Scripturii care se refera la timpul nostru si raspund nevoilor noastre. În acest sens, lumina ei este mai mica, deoarece ne conduce spre o lumina mai mare.

Una dintre ilustratiile cele mai elocvente pe care am descoperit-o cu privire la aceasta idee, a fost scrisa de Uriah Smith, lider proeminent al gândirii adventiste de ziua a saptea o lunga perioada de timp. "Sa presupunem ca urmeaza sa plecăm într-o lunga calatorie. Proprietarul unei corabii ne ofera un manual, spunându-ne ca acesta contine suficiente instructiuni pentru calatoria noastra si, daca le vom respecta, vom ajunge în siguranta în portul de destinatie. În timp ce ridicam pânzele, deschidem cartea încercând sa învatam continutul. Astfel, descoperim ca autorul a scris principiile generale de actiune si ne-a instruit cât mai practic posibil, abordând diferitele dificultati care ar putea sa apara, pâna la sfârșitul calatoriei. Autorul, ne-a spus, de asemenea, ca ultima parte a calatoriei noastre va fi deosebit de periculoasa; ca aspectul coastei este într-o continua schimbare, datorita miscarilor de nisip si intemperiiilor; ,dar, pentru aceasta parte a calatoriei', spune el, ,îti voi pune la dispozitie un pilot, care va veni la tine si îti va da îndrumari potrivite cu circumstantele si pericolele care ar putea surveni; trebuie sa asculti de el'. Urmând instructiunile manualului, plecăm în calatorie si ajungem în perioada periculoasa specificata. Asa cum ni s-a promis, pilotul apare. Dar, când își ofera serviciile, o parte din echipaj se ridica împotriva lui spunând: ,Avem manualul original de instructiuni si acesta este suficient pentru noi. Ne bazăm pe el si numai pe el; nu dorim nimic de la tine'. Cine respecta manualul initial de instructiuni în aceste conditii? Judecati dumneavoastra . . . Ceea ce spunem noi este în mod limpede ca: Darurile Duhului sunt date pilotului nostru, care are misiunea de a ne conduce în aceste timpuri periculoase, si ori de câte ori si descoperim manifestari veritabile ale acestor daruri, suntem obligati sa le respectăm, deoarece, daca nu procedăm astfel, respingem chiar cuvântul lui Dumnezeu care ne porunceste sa le acceptăm. Prin urmare, cine este cel care se întemeiază pe Biblie si numai pe Biblie? Astfel, noi nu discredităm, ci respectăm Biblia, care sustine viziunile; si daca am refuza sa acceptăm caile prevazute pentru mângâierea, edificarea si desavârsirea noastra, nu am face decât sa fim neascultatori si sa respingem Biblia" (Uriah Smith, "Respingem noi Biblia prin faptul ca sustinem viziunile?" The Review and Herald, 13 ianuarie, 1863).

Probabil ca aceasta este o modalitate potrivita de a explica deosebirea dintre o lumina mai mica si o lumina mai mare. Expresia "mai mica" nu se refera la autoritate, deoarece autoritatea unui manual care descrie o calatorie pe ocean si autoritatea pilotului provin din aceeasi sursa. "Mai mica" se refera la rolul exercitat, deoarece pilotul vine la bord mai târziu, la sfârșitul calatoriei, pentru a-i oferi poporului lui Dumnezeu o calauzire speciala. Roy Graham a explicat termenul "lumina mai mica" într-o maniera utila. "Luna este denumita de Scriptura "o lumina mai mica". Stim ca luna stralucește datorita unei ,lumini

provenite' de la soare. Dar aceasta nu face ca luna sa para a avea vreo ,autoritate mai mica'. Luna își are propriul ei domeniului si propria ei misiunii încredintata de Dumnezeu. Tot astfel, când Ellen White utilizeaza acest termen pentru a-si descrie lucrarea, nu o face din modestie sau umilinta; ea nu spune ca este un profet din categoria a doua; nu spune ca soliile ei au o importanta mai mica, sau ca sunt mai putin urgente decât soliile profetilor Bibliei, ci mai degraba accentueaza rolul ei si al soliilor ei. Lucrarea unui singur profet nu poate fi comparata cu lucrarea, în întregime, a numerosilor profeti din Sfintele Scripturi, a caror lumina acumulata straluceste de-a lungul secolelor. Dar, activitatea Ellenei White si a profetilor au aceeasi sursa, iar faptul ca lucrarea ei se adreseaza în primul rând Bisericii Adventiste de Ziua a Saptea, nu diminueaza din nici un punct de vedere importanta rolului ei pentru acest popor. . . . Ea este una, iar profetii canonici sunt multi. Dar, atât ea, cât si ei, au fost însărcinati de Duhul Sfânt cu o misiune specifica pentru poporul lui Dumnezeu. Este important sa discernem rolul distinctiv al fiecărei categorii" (Roy E. Graham, "How the Gift of Prophecy Relates to God's Word". Adventist Review, 14 octombrie, 1982, pp. 16, 18). Eu cred ca Roy Graham ne-a ajutat sa înțelegem ce înseamna o lumina mai mica, îndeosebi în aceasta fraza: "Nici o lucrare a unui profet nu poate fi comparata cu lucrarea, în întregime, a numerosilor profeti din Sfintele Scripturi, a caror lumina acumulata straluceste de-a lungul secolelor". Oare, nu este posibil ca, lucrarea unui singur profet, reprezentând o singura lumina, sa constituie o lumina mai mica ce conduce spre lumina mai mare a profetilor care au precedat-o? Daca sursa slujirii tuturor profetilor este aceeasi, atunci, autoritatea tuturor profetilor este aceeasi, iar expresia "mai mica", nu se refera la autoritate. Prin urmare, "mai mare" trebuie sa se refere la efectul cumulativ al Scripturilor, adica, la combinarea lucrari mai multor profeti care au scris sub inspiratie. Ellen White este un profet care scrie aproape de timpul sfârșitului, în comparatie cu profetii ale caror scrieri au fost adunate în Scripturi. Lumina ei este considerata mai mica, prin comparatie cu lumina mai mare, care straluceste pe parcursul cartilor Bibliei, unde este acumulata în lucrarea mai multor profeti. Astfel, "o lumina mai mica", nu se aplica la autoritatea sau la calitatea inspiratiei, ci la rolul si scopul scrierilor Ellenei White.

Dumnezeu: Sursa luminii

Din totdeauna am fost învățati ca Ellen White trebuie supusa verificării prin intermediul Bibliei, dar ce înseamna aceasta? Cum puteau creștinii din zilele apostolului Pavel sa fie siguri ca scrisorile lui veneau din partea lui Dumnezeu? Ce studiau ei pentru a verifica soliile lui? Evident, Scriptura lor era Vechiul Testament. Scrisorile apostolului Pavel puteau fi acceptate daca erau în armonie cu Vechiul Testament. Cu toate acestea, trebuie sa ne amintim ca apostolul Pavel a initiat noi orientari de gândire, care pareau a fi în conflict cu ideile sustinute la data aceea. Dar întrebarea cruciala era: contrazicea Pavel sau confirma învățatura Vechiul Testament. Atât timp cât nu contrazicea Scripturile, el putea sa ia initiativa unor noi orientari de gândire. Prin urmare, vedem ca scrierile lui Pavel erau verificate prin intermediul revelatiei din trecut. Deci, ce s-a întâmplat dupa ce scrierile apostolului Pavel au trecut testul si au fost acceptate? Ele au devenit o parte a standardului, fiind folosite pentru verificarea viitorilor pretendenti ai darului profetiei. Scrierile lui Pavel, alaturi de alte scrieri ale Noului Testament, sunt folosite acum pentru verificarea oricarei persoane care pretinde ca are darul profetiei. Oare solia lui Ieremia, solia lui Isaia sau solia lui Ezechiel nu trebuiau verificate, la rândul lor, prin intermediul scrierilor lui Moise? Daca treceau testul, acestea aveau sa devina o parte a Scripturilor si sa fie folosite dupa aceea pentru verificarea scrierilor ulterioare. Nu este posibil ca Isaia, Ieremia si Ezechiel sa fi fost, fiecare în parte, lumini mai mici, care sa indice înapoi,

spre lumina mai mare deja data prin revelatie? Dar dupa ce au fost acceptate, deoarece au trecut testul, nu au devenit ele o sursa de autoritate pentru poporul lui Dumnezeu? Daca scrierile Ellenei White au trecut testul, nu îndeplinesc ele aceeasi rol? Daca Ellen White trece testul, atunci este un profet adevarat si devine o sursa de autoritate, asemenea oricarui profet Biblic.

Unii vor obiecta îndata, spunând ca aceasta ar face ca scrierile ei sa devina o parte a canonului. Nu. Canonul este închis, iar noi nu dorim în nici un fel sa o integram în canon, dar înseamna aceasta ca ea are o mai mica autoritate decât profetii canonici? Ce putem spune despre Natan, Ilie, Elisei si Ioan Botezatorul? Autoritatea unui mesaj profetic depinde de revelatie si inspiratie si nu de apartenenta la canon. Soliile acestor profeti au venit direct din partea lui Dumnezeu si au avut autoritate, desi nu au facut niciodata parte din canon. Aici recunoastem un principiu extrem de important si anume ca o scriere este canonizata datorita autoritatii ei; si nu autoritatea este cea care se datoreaza canonizarii. Deci, problema care ne intereseaza, nu este daca Ellen White este sau nu canonica, ci daca are autoritate. Problema cruciala se concentreaza asupra autoritatii.

Sunt sigur ca problemele bisericii primare cu privire la Pavel erau asemanatoare celor cu care s-au confruntat pionierii Bisericii Adventiste de Ziua a Saptea cu privire la Ellen White. Biserica timpurie s-a întrebat, cu siguranta, astfel: "Daca plinatatea descoperirii a venit prin Isus Hristos, de ce mai trebuie sa ascultam de acest om numit Pavel?" Prin urmare, sa ne referim la întrebările noastre. "Lumina mai mare a venit în Scriptura. De ce trebuie sa ascultam cu atât atentie ceea ce ne spune Ellen White? De ce sa o tratam cu seriozitate, daca plinatatea revelatiei a venit prin Scriptura?" Probabil ca, nu numai întrebările sunt similare, ci si raspunsurile.

Aceasta pozitie nu neaga principiul Sola Scriptura, deoarece Scriptura însasi ne vorbeste despre continuarea darului profetiei în biserica. Scriptura spune ca vom primi si alte solii din partea lui Dumnezeu, în acelasi fel în care am primit solii prin intermediul profetilor Bibliei. Prin urmare, cum trebuie sa abordam studiul Bibliei si al Spiritului Profetiei? Biblia trebuie sa ramâna principalul obiect al studiului nostru. Când studiem un subiect, mai întâi trebuie sa cercetam Biblia si sa cautam sa înțelegem voia lui Dumnezeu. Apoi, trebuie sa cercetam scrierile Ellenei White si sa cautam de asemenea sa înțelegem voia lui Dumnezeu asupra subiectului aflat în studiu. Numai dupa ce am procedat astfel, studiind soliiile lui Dumnezeu, putem sa ne formam propriile noastre opinii si propriile noastre interpretari cu privire la ceea ce spune Dumnezeu. Sa nu îndraznim sa asezam propriile noastre opinii mai presus de Biblie sau de soliiile Ellenei White. Biblia trebuie sa fie principala sursa si temelia mesajului nostru. Urmeaza scrierile Ellenei White si numai dupa aceea putem sa ne spunem cuvântul ci privire la doctrine, la vointa lui Dumnezeu si la responsabilitatile noastre.

Uneori, se sugereaza ca Ellen White însasi a declarat ca scrierile ei nu sunt necesare pentru mântuirea noastra. Urmatoarea declaratie ar putea clarifica înțelesul spuselor ei: "Daca omul ar fi pazit legea lui Dumnezeu, asa cum i-a fost data lui Adam dupa cadere, asa cum a fost pastrata de Noe si asa cum a fost pazita de catre Avraam, nu ar fi fost necesara porunca circumciziunii. Si daca urmasii lui Avraam ar fi pazit legamântul, al carui semn era circumciziunea, nu ar fi fost niciodata atrasi în idolatrie si nici nu ar fi fost necesar sa sufere robia Egiptului; daca ar pastrat în minte legea lui Dumnezeu, nu ar fi fost necesara proclamarea ei pe Sinai sau scrierea ei pe table de piatra. Si daca poporul ar fi aplicat

principiile Celor Zece Porunci, nu ar fi fost necesare îndrumările suplimentare date lui Moise" (Patriarchs and Prophets, p. 364). Ceea ce spune Ellen White este ca Dumnezeu trimite soliile Sale în funcție de nevoia omului. Dacă omul ar fi fost ascultător de legea lui Dumnezeu în forma ei nescrisă, nu am fi avut nevoie de atâtea îndrumări specifice date prin Moise. Fiecare dintre acele solii au fost date din cauza nevoii, deoarece poporul lui Dumnezeu a avut nevoie de informații suplimentare. Înseamnă aceasta ca Cele Zece Porunci nu erau importante? Sau înseamnă ca informațiile suplimentare date poporului Israel prin Moise nu au fost importante, deoarece nu era necesar să fi fost date?

Cu mai multă siguranță, putem spune că soliile lui Isaia și Ieremia au fost adresate Israelului, datorită necredinciosiei lor în ascultarea de voia lui Dumnezeu, așa cum era exprimată aceasta în scrierile lui Moise. Soliile lor nu ar fi trebuit date, dar datorită neascultării lui Israel, le avem în prezent. Înseamnă aceasta că ele sunt mai puțin importante? Nu sunt ele extrem de importante pentru studiul și îndrumarea poporului lui Dumnezeu? Tot astfel, scrierile Ellenei White nu ar fi fost date, dacă poporul lui Dumnezeu ar fi fost credincios soliilor continute în Scriptura. Dumnezeu nu ar fi trebuit să trimită mai multe solii. Dar pentru că poporul lui Dumnezeu nu a înțeles și ascultat soliile Scripturii, au fost trimise soliile ei. Acest fapt face ca ele să fie mai puțin importante? Sau să aibă o mai mică autoritate? Când Dumnezeu vorbește, o face cu un anumit scop. Și indiferent de ceea ce spune, ascultarea noastră este la fel de importantă ca ascultarea poporului Israel față de Isaia sau Ieremia, care vorbeau din partea lui Dumnezeu. Trebuie să fim atenți la cuvântul lui Dumnezeu și dispusi să-l ascultăm ori de câte ori îl descoperim.

Are Ellen White autoritate doctrinară?

Este adevărata afirmația că Ellen White are autoritate la nivelul sfatuirii și al devotivității, dar nu are autoritate la nivel doctrinar? Să ne împrăștiăm amintirile privitoare la istoria adventista timpurie. "Când ajungeam în studiul lor la punctul în care spuneau: 'Nu mai putem face nimic', Duhul Domnului venea asupra mea, eram răpita în viziune și primeam o explicație clară a pasajului pe care îl studiam, cu îndrumări privitoare la modul în care trebuia să lucrăm și să prezentăm în mod eficient subiectul. Astfel a fost primită lumina care ne ajută să înțelegem Scripturile cu privire la Hristos, misiunea Lui și lucrarea Sa preotească. Mi-a fost descoperit cu claritate, un fir al adevărului care traversa timpul, pas cu pas, până la intrarea pe porțile cetății lui Dumnezeu, iar eu le-am împărtășit celorlalți îndrumările pe care mi le-a dat Domnul" (Selected Messages, vol. 1, pp. 206, 207). Când, frații se aflau în impas în studiile lor, datorită faptului că susțineau opinii contradictorii, Duhul Domnului o răsărea în viziune pe Ellen White și explica pasajele biblice privitoare la Hristos, misiunea Lui și lucrarea Sa preotească. Acesta era în mod categoric un material doctrinar și când Ellen White revenea din viziune și le împărtășea fraților ceea ce i-a spus Dumnezeu, avea o mare autoritate. Evident că, la auzirea soliei venite prin intermediul viziunii, unii erau nevoiți să renunțe la opiniile lor legate de adevăr. Se pare că una dintre funcțiile darului profetic era aceea de a stabili care dintre interpretările biblice era corectă și care nu.

"Cu mai bine de un an în urmă, Domnul mi-a arătat în viziune, că fratele Crosier detinea adevărata lumina cu privire la curățirea sanctuarului, ... și că voința Lui era ca fratele Crosier să scrie despre concepția pe care ne-a expus-o în the Day-Star Extra, 7 februarie, 1846. Mă simt pe deplin autorizată de către Domnul, să le recomand tuturor sfinților acea publicație" (A Word to the Little Flock, p. 12). Aici ne ocupăm, cu siguranță, de un material doctrinar.

"În acest timp, cu câteva zile înainte de stabilirea noii date în 1845, Ellen se afla la Carver, Massachusetts, unde a văzut în viziune, ca va trebui să fim dezamăgiți și ca sfinții trebuie să treacă prin 'timpul strămtorii lui Iacov', care este în viitor. Concepția aceasta despre strămtorarea lui Iacov era ceva cu totul nou, atât pentru ea, cât și pentru noi toți" (Ibid. p. 22).

"Am cerut să fiu lăsată să declar . . . ceea ce văzusem în viziune cu privire la aceste lucruri despre care v-am scris. Sunt pe deplin de acord cu voi, ca vor fi două învieri literale, despartite de o perioadă de 1000 de ani. De asemenea, sunt de acord cu voi, ca cerurile și pământul cel nou nu vor apărea până după învierea și nimicirea celor răi, la sfârșitul celor 1000 de ani . . . Voi sunteți de părere că cei care se închină la picioarele sfinților (Apocalipsa 3:9) vor fi în cele din urmă înviați. Aici trebuie să am o părere diferită; deoarece Dumnezeu mi-a arătat că această categorie îi reprezintă pe cei care se pretindeau adventiști . . . În 'ceasul încercării' . . . ei vor ști că sunt pierduți pentru totdeauna; și, copleșiți de groază, se vor închina la picioarele sfinților. De asemenea, voi sunteți de părere că Mihail s-a ridicat în picioare și că timpul încercării a venit în primăvara anului 1844. Domnul mi-a arătat . . . că . . . ridicarea în picioare a lui Mihail (Daniel 12:1) și eliberarea poporului Sau sunt în viitor" (A Word to the Little Flock, pp. 11,12). Aici Ellen White vorbește cu autoritate despre subiecte care aparțin în mod clar domeniului doctrinar.

În continuare, să revedem relatarea uneia dintre conferințele din perioada de început. "Prima noastră conferință a avut loc la Volney în hambarul fr. Arnold. Erau prezente aproximativ treizeci și cinci de persoane și toți se gaseau în acea parte a Statului. Dar cu greu existau doi oameni de aceeași părere. Fiecare pretindea cu insistență că are dreptate, declarând că ideile lui sunt în conformitate cu Biblia. . . . Fr. Arnold susținea că cei 1000 de ani din Apocalipsa 20 aparțineau trecutului și că cei 144.000 îi reprezentau pe aceia care au înviat odată cu Isus. . . . Și în timp ce înaintea noastră se aflau simbolurile Domnului nostru jertfit pentru noi și eram pe punctul de a comemora suferințele Sale, fr. Arnold s-a ridicat și a spus că nu crede nimic din ceea ce urmează să facem, că Sacramentele sunt o continuare a Pastelilor și trebuie practicate doar odată pe an. Aceste deosebiri de păreri străni au așezat o grea povară asupra mea, îndeosebi când fr. Arnold a declarat că cei 1000 de ani aparțin trecutului. Eu stiam că greșeste și o mare tulburare îmi apăsa sufletul. . . . Lumina cerului salaslăua asupra mea. Curând am pierdut legătura cu cele pământesti. Îngerul meu pazitor mi-a prezentat unele dintre erorile celor aflați acolo și, de asemenea, adevărul opus erorilor lor. El mi-a arătat că aceste concepții discordante, despre care ei declarau că sunt în acord cu Biblia, erau în acord doar cu propriile lor opinii despre Biblie și că trebuie să renunțe la ele și să se unească în proclamarea soliei celui de-al treilea înger. Întrunirea noastră s-a încheiat în mod victorios. Adevărul a biruit" (Spiritual Gifts, vol. 2 pp. 97-99). Ellen White primise informații precise cu privire la erorile doctrinare ale oamenilor prezenți la acea întrunire și de asemenea cu privire la adevărul opus erorilor lor. Dumnezeu i-a spus cui îi aparținea fiecare idee. Frații, adunați laolaltă, au acceptat solia venită din partea lui Dumnezeu cu privire la subiectele doctrinare și unii au renunțat la poziția lor greșită.

"În acel timp, erorile ne asaltau, una după alta; pastori și medici veneau cu noi doctrine. Noi trebuia să cercetăm Scripturile cu multă rugăciune, iar Duhul Sfânt dorea să aducă adevărul în mintea noastră. Uneori, nopți întregi erau dedicate cercetării Scripturilor și rugăciunii staruitoare pentru calauzirea lui Dumnezeu. Grupuri de bărbați și femei consacrate se adunau cu acest scop. Puterea lui Dumnezeu venea asupra mea și mă făcea capabilă să

definesc în mod clar ce aume este adevar si ce este eroare. În timp ce punctele de credinta erau fundamentate în acest fel, picioarele noastre erau asezate pe o temelie solida. Am acceptat adevarul, punct cu punct, condusi de dovezile Duhului Sfânt. Eu eram rapita în viziune si îmi erau oferite explicatiile. Mi-au fost descoperite imaginile lucrurilor ceresti, a sanctuarului, si astfel eram asezati în locul în care lumina stralucea asupra noastra în raze distincte si limpezi" (Gospel Workers, p. 302). Înca odata, observam ca Ellen White definea adevarul si eroarea în domeniul punctelor de doctrine, prin intermediul soliiilor primite în viziune.

"Temeliile credintei noastre . . . au fost asezate la începutul lucrarii, prin rugaciune si studiul Cuvântului si prin revelatie" (Gospel Workers, p. 307). Observati cele doua expresii, "prin rugaciune si studiul Cuvântului si prin revelatie". Duhul lui Dumnezeu, care vorbea prin solii Sai, a ajutat la asezarea temeliiilor credintei noastre. "Erau favorizate erori serioase în doctrina si practica . . . . Dumnezeu mi-a dezvaluit în viziune aceste erori si m-a trimis la sa le arat copiilor Sai care greseau" (Testimonies for the Church, vol. 5, pp. 655, 656). Aici se afla o dovada limpede ca Ellen White a înțeles faptul ca scrierile ei au o autoritate deplina în domeniul doctrinei.

"Domnul mi-a dat mult multa lumina, iar eu doresc ca poporul sa o aiba; deoarece Domnul mi-a dat îndrumari pentru acest popor. Este lumina pe care ei trebuie sa o aiba, rând cu rând si percept cu percept, puțin aici, puțin acolo. Aceasta trebuie sa lumineze acum poporul, deoarece a fost data pentru a corecta greseli ascunse si pentru a arata ce este adevarat. Domnul ne-a descoperit multe lucruri care evidentiaza adevarul, vorbindu-ne astfel: Iata calea, mergeti pe ea" (Letter 127, 1910). "Am fost trimisa de Domnul, din loc în loc, ca sa-i mustru pe cei ce sustin aceste false doctrine" (Evangelism, p. 610).

Problema asupra careia trebuie sa hotărâm, nu este daca Ellen White trateaza subiecte doctrinare sau subiecte pastorale, ci daca tot ceea ce spune ea vine din partea Domnului. Daca ea vorbeste pentru Domnul, atunci Domnul va vorbi în termenii pastoririi, sfatuind, calauzind si încurajând, si va vorbi, de asemenea, în termenii doctrinei. Este total nepotrivit sa facem o distinctie între autoritatea doctrinara si cea pastorală.

Trebuie sa ne asiguram ca înțelegem implicatiile depline ale faptului ca Ellen White a fost inspirata si ce înseamna aceasta pentru noi. "În cartile mele [Patriarchs and Prophets, The Great Controversy, The Desire of Ages], adevarul este declarat si aparat de un ,Asa a zis Domnul'. Duhul Sfânt a imprimat aceste adevaruri în mintea si inima mea, într-o maniera la fel de precisa ca legea inscriptionata de degetul lui Dumnezeu pe tablele de piatra" (Selected Messages, vol. 3, p. 122). Ea spune, de asemenea, "În ceea ce am scris, se afla o înlantuire precisa a adevarului, fara sa existe nici macar o singura propozitie eretica" (Selected Messages, vol. 3, p. 52).

Ellen White spune, "Toti cei ce cred ca Domnul a vorbit prin sora White si ca El i-a dat o solie, vor fi feriti de multe dintre amagirile care vor veni în zilele din urma" (Selected Messages, vol. 3, p. 84). Aceasta este o fagaduinta minunata. Soliile ei pot constitui o binecuvântare uimitoare, daca le vom accepta si daca nu vom încerca sa evitam impactul lor deplin asupra vietii noastre. Dumnezeu a ales sa vorbeasca în mod clar si cu autoritate poporului Sau, în aceste zile finale ale istoriei pamântului.

Laudat fie numele Lui!

